

udtale sig – eller faren for den sags skyld har fået et spark over skinnebenet, eller hvad det nu kan være, og man ikke lige kan se det, men kan se, der er sket noget, og der er nogle naboer eller andre, så er der vel tale om vold.

Så er jeg enig i, at der kan være et bevismæssigt problem med hensyn til, om man kan få dømt vedkommende. Og det skal politiet selvfølgelig forholde sig til, når de finder ud af, hvor langt de vil gå med sagen, altså hvis alle klapper i og ingen vil sige noget.

Men jeg synes, det er vigtigt at få slået fast, at det afgørende i forhold til, om der er tale om vold, ikke er, om der er skader. Hvis man har slået nogen eller sparket nogen, er der tale om, at der er udøvet vold, og det skal politiet behandle ens, uanset om det er foregået i hjemmet eller ej.

Det er derfor, der er et problem med det her ord husspektakler. Man bruger det ofte i daglig tale, som om det både kan være det, at der har været råbt højt, og det, at der er tale om vold. Jeg synes, det ville være rart at få det skilt ad, så vi får det meget klart, at vold er vold, uanset hvor det foregår henne. Der kan jo også være bevisproblemer i forhold til vold, der er foregået på et værtshus.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Taletiden er maks. 1 minut.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Vold er vold, men hvis myndighederne kommer ud til husspektakler, hvis naboerne ringer og siger, at der bliver råbt lidt højt, og myndighederne kommer ud, hvordan skal de så kunne vide, at en af parterne har fået tildelt en lussing? Det kan de ikke. Altså kan myndighederne jo ikke starte den sag, hvis parterne i øvrigt sidder og er ved deres sansers fulde brug og kan sige, at der ikke er noget at komme efter her.

Men det er jo en konkret vurdering. Hvis den ene part sidder meget kuet og ingenting siger, kunne det godt være, det var en god idé lige at blive 5 minutter længere og finde ud af, hvad det her er. Og så kunne det godt være, der kom nogle ting op til overfladen, der gjorde, at der alligevel blev en sag. For vold er vold.

Kl. 11.25

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Vold som fænomen hænger meget ofte sammen med en lang række andre sociale problemer, fra misbrug over økonomiske problemer til manglende uddannelse, prostitution osv. Det gælder vold i almindelighed, og det gælder også vold over for børn.

Men uanset hvad baggrunden er, må vi konstatere, at alt, alt for mange børn i Danmark oplever vold, og at vi ikke med de systemer, vi har, er gode nok til at støtte de børn, der oplever det. Vold er ødelæggende for menneskers selvværd, den sætter varige præg og ar i menneskers sind og giver mindre mulighed for at leve et godt og værdigt liv bagefter.

Derfor er Det Radikale Venstre naturligvis enig i alle de tiltag, der er foreslået i vedtagelsen fra SF, og vi bakker dem op. Det er jo alle sammen tiltag, der handler om at støtte de børn, der er udsat for vold, på en bedre og mere systematisk og effektiv måde. Men det er altså også tiltag – må vi erkende – der handler om, at skaden er sket. Måske kunne man godt her dvæle en lille smule mere ved, hvordan vi undgår, at det overhovedet sker, at så mange børn bliver udsat for vold. Der mener vi faktisk fra radikal side, at vi kunne forebygge det en hel del bedre, end vi gør i dag.

Lad mig nævne tre eksempler. Det første eksempel, jeg vil nævne, er, at vi nu fra den første rigtig grundige anbringelsesstatistik ved, at den gennemsnitlige alder på børn, der bliver anbragt, ligger omkring 13 år. Det er faktisk kun 120 ud af de små 1.400 børn, der blev anbragt sidste år, som var 0-3 år. Det synes jeg vidner om, at vi i vore systemer har en alt, alt for lille tilbøjelighed til at gribe ind på det tidspunkt, hvor problemet virkelig er. Vi skubber snebolden foran os, og de børn, der går for lud og koldt vand derude, bliver ofrene for den stridsepolitik, det er at lukke øjnene i stedet for at gribe ind tidligt, når problemet konstateres.

Det andet eksempel, jeg vil nævne, er vores daginstitutioner. Nu har regeringen støttet af samtlige partier i Folketinget undtagen Det Radikale Venstre, besluttet at bruge 1 mia. kr. på at nedsætte taksterne for de rigeste forældre i landet, på trods af at 82 pct. af de samme forældre ikke ønsker de takstnedsættelser, men tværtimod ønskede, at man brugte midlerne til bedre normeringer, større sociale indsatser i daginstitutionerne og større hjælp. Det er os fuldstændig ubegribeligt, at venstrefløjen har støttet det forslag, men det er os også ubegribeligt, at man